

Панијум — Број двадесет и један

Покрет ка закону о недељи у Славној земљи

Jeff Pippenger

2026-03-05

Историја од шеснаестог до двадесет другог стиха у једанаестој глави Данила почиње и завршава се типификацијом закона о недељи. То што су почетак и крај ове линије исти, поистовећује потпис Христов, као Алфу и Омегу. Пророчки, то захтева да шеснаести стих буде усклађен са двадесет другим стихом. Када се то учини, историја славне земље, како је представљена линијом Макавеја, премешта се у историју стихова десет до петнаест.

Макавеји

Побуна Макавеја представља двадесет и две године које су започеле 1776. и окончале се када су Сједињене Америчке Државе постале шесто царство библијског пророчанства 1798. То поистовећује број двадесет и два са историјом непосредно повезаном с временом краја 1798. године, где почиње четрдесети стих једанаестог поглавља Данила.

Важно је уочити однос броја двадесет и два са 1798. Макавејски устанак, тиме што предобличава америчку револуцију, усклађује обе револуције славне земље (дословне и духовне) као револуције које су одбациле државничко умеће Селеукида и европских краљева, као и црквено управљање Грчке и Рима. У оба историјска сведочанства, Грчка и Рим представљали су цара севера.

Линија Макавејаца представљена је у двадесет трећем стиху, али она представља историју која је започела 33 године после Панија из петнаестог стиха, и нешто више од сто година пре Помпеја у шеснаестом стиху. Линија се завршава судом крста, судом који се простирао до 70. године нове ере, иако је тај период суда у двадесет другом стиху означен једноставно као крст. Пророчки, линија Макавејаца, која представља славну земљу од 1776. године, затим 1798. године са Хасмонејском династијом, а потом Иродовском династијом до крста и 70. године нове ере, завршава се у двадесет другом стиху, а почиње са двадесет две године од 1776. до 1798. Двадесет две године од 1776. до 1798. такође су праслика двадесет две године од 11. септембра до 2023. године, које су у Данилу десет биле представљене као двадесет два дана. Линија Макавејаца почиње и завршава се са „двадесет две“.

Четири римска владара

Стихови шеснаести до двадесет другог непосредно поистовећују четири римска владара и представљају још једну линију унутар ових стихова. Макавејска линија је усклађена на основу начела „понови и прошири“, а римска линија је непосредно представљена у стиховима. Помпеј је савладао прве две од три препреке, док се Рим уздигао на престо као четврто царство библијског пророштва у бици код Акцијума 31. године пре Христа. После њега дошли су Јулије Цезар, Август Цезар и Тиберије Цезар. Помпеј је био војсковођа, а

последња три симбола повезана су заједно као цареви.

Последњи од четири владара умире у двадесет другом стиху, тамо где је Христос био распет, те стога последњег од четири владара Рима морамо вратити на недељни закон из шеснаестог стиха. Када то учинимо, Помпеј би представљао прву од четири прекретнице, при чему се четврта и последња прекретница подудара са недељним законом из шеснаестог стиха. Шеснаести стих би био представљен Тиберијем Цезаром, а битка код Панијума из петнаестог стиха била би представљена Августом Цезаром, битка код Рафије у једанаестом стиху — Јулијем Цезаром, чиме се генерал Помпеј означава као десети стих и 1989.

То указује на то да је „скривена историја“ четрдесетог стиха једанаесте главе Данила, историја од распада Совјетског Савеза 1989. године па све до недељног закона из четрдесет првог стиха, представљена кроз три пророчке линије које се налазе у историји представљеној у стиховима десет до двадесет три. Макавејци, римски владари и три битке посредничких сила Рима.

Ово је трећи пут како долазим к вама. На устима двају или трију сведока утврдиће се свака реч. 2. Коринћанима 13:1.

Три посредничка рата

Десети стих означава крај четвртог Сиријског рата, који се одиграо од 219. до 217. године пре н. е., када се Антиох III Магнус (Велики) прегруписао уочи битке из једанаестог стиха, то јест битке код Рафије, која ће бити представљена Јулијем Цезаром. Десети стих поистовећује слом Совјетског Савеза 1989. године, као што је представљено у четрдесетом стиху, и Помпеј се поравнава са том историјом. Шеснаести стих представља освајање славне земље Јуде, као праслику недељног закона у Сједињеним Државама, али Помпеј се такође поравнава са 1989. годином, а 1989. године савремени Рим је освојио своју прву препреку, али је тиме истовремено духовно освојио протестантску Америку када је завео Роналда Регана да склопи тајни савез са славном земљом. Савез једног цара са римском блудницом представља духовни блуд.

Година 1989. била је време када римска блудница почиње да излази из својих седамдесет година да би чинила блуд са свим царевима земаљским. Први цар су Сједињене Државе 1989. године, јер су Сједињене Државе такође представљене Ахавом, који је био ожењен Језавелом, која је блудница Тира у Исаији двадесет трећој.

И догодиће се у онај дан да ће Тир бити заборављен седамдесет година, према данима једног цара; а по истеку седамдесет година Тир ће певати као блудница. Узми харфу, обилази град, ти блуднице заборављена; засвирај милозвучно, певај многе песме, да би те се сетили. И догодиће се по истеку седамдесет година да ће Господ походити Тир, и он ће се вратити својој заради, и блудничкиће са свим царствима света по лицу земље. Исаија 23:15–17.

Блудница је била заборављена у „време краја“ 1798. године, када је задобила своју смртну рану, како је представљено у четрдесетом стиху једанаесте главе Данила. У „време краја“

1989. године она започиње раздобље исцељења своје смртне ране чинећи прељубу са царством које ће прво наметнути жиг њеног ауторитета. То царство било је представљено Ахавом и Француском, која је 538. године поставила папство на престо земље и била прворазредно царство које је подржало успон папске силе. Из тог разлога они се називају „прворођенцем Католичке цркве“, као и „најстаријом кћери Католичке цркве“. И Француска и Ахав сведоче о улози Сједињених Држава од 1989. године па до недељног закона.

У Исаији двадесет трећој, блудница из Тира, која је уједно и блудница из Откривења седамнаест, на чијем је челу написано: Вавилон велики. Она је „заборављена“ у историји Сједињених Држава, почев од 1798. године, када је папство престало да буде пето царство библијског пророштва, морска звер из Откривења тринаест. Тада су Сједињене Државе отпочеле своју улогу као шесто царство библијског пророштва, као земаљска звер из Откривења тринаест. На крају, Сједињене Државе постају главни цар међу десет царева из Откривења седамнаест. Симболичка историја периода од „седамдесет година“, „дани једнога цара“, представља седамдесет година током којих је Вавилон владао као прво царство библијског пророштва. То је праслика историје Сједињених Држава од 1798. до недељног закона, где је спољашња линија америчке историје представљена републиканским рогом, а унутрашња линија представљена протестантским рогом. Та два рога, која представљају срце Устава што обезбеђује раздвајање државотворства и црквенотворства, и јесу предмет будућности Америке.

Sedamdeset godina određeno je da bludnica Tir bude zaboravljena, a zatim, od vremena kraja 1989. godine pa do nedeljnog zakona, ona počinje da peva. Počela je tajnim savezom dok je osvojila religiju protestantske Amerike i oborila političku strukturu cara juga slomom Sovjetskog Saveza. Razdoblje od sedamdeset godina koje se završava u istoriji u kojoj Antioh Veliki stoji usred sedamnaestogodišnjeg perioda koji je podeljen na deset i sedam, što, kada se pomnoži, iznosi „sedamdeset“. Na početku spoljašnjih dvesta pedeset godina koje su se završile između Rafije i Panija, unutrašnje vremensko proročanstvo od dve hiljade i trista godina započinje time što je „sedamdeset“ sedmica određeno nad Danilovim narodom. Na kraju tih sedamdeset sedmica, 34. godine nove ere, drevni Izrael bio je zauvek razveden od Boga kao Njegov izabrani zavetni narod, a Bog je tada stupio u brak sa svojom hrišćanskom nevestom i tada dosezao do neznabožaca.

207. п. н. е. Антиох стоји усред „седамдесет“, означавајући окончање статуса повлашћеног народа његовог царства као „славне земље“ у којој је Он изабрао да подигне савремени Израил. Крај Сједињених Држава као шестог царства при недељном закону јесте крај Исаијиних „седамдесет година“. Двеста педесетогодишња линија Антиоха означава окончање времена милости за републикански рог Сједињених Држава, непосредно пре недељног закона из шеснаестог стиха. Две хиљаде и три стотине година, које су се окончале када је суд отпочео 22. октобра 1844, представљају предобраз онога када се суд завршава при недељном закону. Две хиљаде и три стотине година почињу са седамдесет седмица, које означавају крај дословног Израила као Божјег изабраног народа. Крај свеукупног периода од две хиљаде и три стотине година завршава се окончањем протестантског покрета, док се адвентни покрет наставља све до недељног закона. Када се понови затворена врата из 1844.

године, врата ће се затворити над републиканским рогом, протестантским рогом и звери власти.

Да би Антиох стајао између раздобља од десет и седам, значи да стоји на крају свог времена кушње. Време кушње се завршава за владу Сједињених Америчких Држава, која је звер из земље, при недељном закону, али се време кушње републиканског рога завршава пре недељног закона.

Исус му рече: Не кажем ти до седам пута, него до седамдесет пута седам. Матеј 18:22.

Израз „седамдесет пута седам“ једино је место у Библији где су бројеви изражени умношком на такав начин. „Седамдесет пута седам“ јесу четири стотине и деведесет година које су биле „одређене“ за Данилов народ. То су седамдесет седмица које започињу две хиљаде и три стотине, а на крају двеста и педесет година од исте полазне тачке Антиох долази усред десет и седам. Антиох Велики ту заузима своје место у последњим чиновима своје повести у светој драми велике борбе.

Затворена врата из 1844. године представљају затворена врата недељног закона, а пре недељног закона из шеснаестог стиха започиње раздобље од седам година, при чему Антиох означава крај свога царства, а затим се његово царство завршава на окончању тих седам година. Период од седам година представља време кушње иконе звери, а то раздобље почиње првим недељним законом из 321. године. Пре првог недељног закона, који је предобраз последњег недељног закона, постоји раздобље од десет година које почиње указом. Са „указом“ из 313. године почиње кушња представљена са десет година, затим Антиох доноси први недељни закон и време милости републиканског рога се завршава. На крају седам година наступају Панијум и недељни закон, производећи поделу истока и запада у 330. години.

Помпеј

Помпеј је у шеснаестом стиху освојио славну земљу, али је у оквиру двогодишњег раздобља од 65. до 63. године пре Христа, Помпеј, у испуњењу Данила осме главе и деветог стиха, заправо освојио „исток“ и „[славну] земљу“, представљајући двоструко освајање у четрдесетом стиху и 1989. године.

Трећу препреку за пагански Рим остварио би Август Цезар, који је познат по томе што је образовао први званични римски тријумвират, представљајући прво званично троструко јединство у Риму. На трећем путоказу римских вођа троструко јединство бива званично обележено у римској историји. У недељном закону у шеснаестом стиху успоставља се троструко јединство аждаје, звери и лажног пророка, а потом се птица безакоња враћа на своје место у Сенару, као што је изложено код Захарије.

Август Цезар је образовао први званични римски тријумвират, али га историчари називају Другим тријумвиратом, јер је и Јулије Цезар такође образовао тријумвират, али то није био званични тријумвират римске власти. Однос Јулија и Августа Цезара као симбола

троструког савеза аждаје, звери и лажног пророка приликом ускоро долазећег закона о недељи, приказан је у лику Јулија на почетку покрета за наметање недељног законодавства, а у лику Августа на његовом крају. Тај пророчки однос такође је представљен опсадом Цестија 67. године, након које је уследила Титова опсада. Јулије је Цестије, а Август је Тит. Јулије и Август представљају троструки савез, а Цестије и Тит представљају опсаду.

Период у коме покрет за недељни закон пророчки започиње 313. године, јесте при Миланском едикту. Затим, 321. године, на средини тог седамнаестогодишњег периода, долази први недељни закон. Трећи корак поделе царства на исток и запад, који представља поделу у Сједињеним Државама на оне који примају и оне који не примају жиг звери или печат Божји, био је 330. године. Постоји низ недељних закона који воде ка једном недељном закону, а 321. година представља први недељни закон, који води ка последњем недељном закону 330. године.

За разлику од двеста педесет година Антиоха, двеста педесет година Нерона означавају раздобље од осам година, средишњу тачку првог закона о недељи, а затим девет година. Правило на правило, Антиох и Нерон означавају два раздобља која су представљена са три ознаке. У обема линијама прва и последња ознака су исте: указ на почетку, који је био обележен браком што се завршио разводом, и битка између цара севера и цара југа на почетку и на крају. Први закон о недељи из 321. године у средини мора бити место где Антиох стоји. Он стоји на завршетку једног процеса испитивања представљеног са десет година, и тај процес испитивања открива Антиоха као осмога који је од седморице, док он образује лик звери која је осма и која је од седморице. У исто време, сто четрдесет и четири хиљаде пролазе кроз процес испитивања и преображавају се из седме Лаодикијске цркве у осму, Филадельфијску цркву.

При првом недељном закону почиње подизање лика, а оно се завршава код недељног закона из Откривења тринаест, стих једанаести, стиха који супротставља почетак Сједињених Држава као јагњета њиховом завршетку као аждаје. Тринаест је симбол побуне, а симбол побуне у контексту једанаестог стиха, и Сједињених Држава које говоре као аждаја, јесте жиг звери; док је симбол оних који имају печат Божји број једанаест. Откривење 13:11 означава раздвајање оних који примају жиг звери или печат Божји при недељном закону, када Сједињене Државе проговоре као аждаја.

Време кушања обличја звери има одређене знаке који обележавају његов долазак, а уједно и представљају његов свршетак. Од Ноја до празника труба Бог се никада не мења; Он увек унапред најављује време кушања пре него што оно дође. Његове најаве налазе се у Његовој пророчкој речи. Већина адвентиста (претпостављам) не зна да су у разорењу Јерусалима постојале две опсаде, нити да је дан коначног разорења био исти дан у години у који је Навуходоносор први пут — у алфа-времену — разорио Јерусалим и храм. Такође можда нису свесни да су опсаде отпочеле на свете празнике и окончале се на свети празник, нити да је период опсаде трајао три и по године. Ако не знају те чињенице, онда изгледа мало вероватно да ће увидети да Јулије Цезар означава почетак времена кушања обличја звери у његовом најсавршенијем представљању. Под „савршеним представљањем“ мислим на

његово коначно испуњење.

Исто раздобље је представљено од 1888. до недељног закона, а затим поново од 11. септембра до недељног закона, али савршено испуњење пророчког раздобља подизања лика звери, како је представљено Константином Великим у раздобљу од 313. до 330. године, започиње у председништву осмог председника од времена краја 1989. године.

Од првог закона о недељи, период испитивања у погледу суботе и недеље одвија се у раздобљу представљеном са седам година Антиоха. Седам година из Антиохове линије помножених са девет година из Неронове линије износи шездесет три, а 63. године пре Христа Помпеј је освојио славну земљу у испуњењу шеснаестог стиха једанаесте главе Данила. При недељном закону, девет царева ће признати Сједињене Америчке Државе као првенственог цара од десет царева који су сагласни да предају своје царство тирској блудници, која ће потом чинити блуд са свим царевима земаљским.

У складу са пророчком структуром приче о десет девојака, брак звери и лажног пророка био је склопљен 1989. године, али се при недељном закону тај брак довршава. Фрактал те историје јесте раздобље суда живима које је започело 2001. године, 11. септембра. Од тог тренутка па до недељног закона — у времену испита слике звери, које је уједно и време запечаћења сто четрдесет и четири хиљаде — суд се извршава над народом Божјег завета и над земљом у којој су пребивали у испуњењу пророчанства о Аврамовом завету. У том раздобљу суди се лаодикијској Цркви адвентиста седмог дана, а затим се суди онима који тврде да су девојке. Тако се суди протестантском рогу, и суди му се током раздобља у коме је најпре била суђена Демократска странка републиканског рога све до 2024. године, када се сада одвија суд над републиканцима републиканског рога. Уставна власт је звер која носи два рога и којој ће се судити при недељном закону.

Од 1989. до недељног закона представљено је у фракталу од 11. септембра до недељног закона, али савршено испуњење постављања иконе звери налази се у осмом председнику који је од седморице. Неронових седамнаест година јесте фрактал историје од 11. септембра до недељног закона. Исто је и са Антиохових седамнаест година. Брак Регана и тајног савеза бива довршен отвореним савезом у раздобљу осмог председника. Први од алфа и омега бракова био је симболизован Патриотским актом 2001. године, када је енглески закон био промењен у римски закон. Брак Миланског едикта означава почетак савршеног испуњења постављања иконе звери. Његова структура заснива се на структури брака десет девојака и представља кривотворени брак који се одиграва током истинитог брака.

Симболика времена испитивања лика звери представља „испит“ који морамо проћи пре него што будемо „запечаћени“. Дом Божји се најпре суди, а затим се, о недељном закону, суди онима који су изван дома Божјег. Раздобље коначног суда и у дому Божјем, а потом и над великим мноштвом, почиње првим недељним законом. Биће један први недељни закон у Сједињеним Америчким Државама који ће означити почетак савршеног и коначног испуњења раздобља испитивања лика звери, које се потом окончава код недељног закона који испуњава Откривење 13:11. Тај недељни закон је последњи недељни закон у славној

земљи. Последњи недељни закон у славној земљи јесте први недељни закон у свету, означавајући време испитивања лика звери за свет. Време испитивања света почиње недељним законом у Сједињеним Америчким Државама у једанаестом стиху тринаестог поглавља. Када Сједињене Америчке Државе буду „говориле“ као аждаја у недељном закону који ускоро долази, стихови дванаести и даље у том поглављу представљају светско време испитивања лика звери.

Из тог разлога је важно уочити двестапедесетогодишње Нероново пророчанство, које се завршава са седамнаест година што почињу едиктом из 313, затим првим законом о недељи из 321, а потом поделом истока и запада 330. године. Три корака Неронове линије односе се на прогонство, при чему је Нерон симбол прогонства, а период од 250 година представља смирску цркву, која се окончала 313. године када је дошла црква компромиса. Трећи корак означава крај једног царства, те, када се примени на Сједињене Државе, представља закон о недељи и прелаз из шестог царства у седмо и осмо царство. Када се примени на свет, трећи watermark јесте завршетак људског времена милости, који је био предображен завршетком времена милости за Сједињене Државе на почетку светског периода испитивања иконе звери.

Зато Август Цезар, трећи од четворице римских владара који воде ка закону о недељи, представљен крстом, као што је изложено у двадесет другом стиху, може представљати крст, иако за њим треба да следи Тиберије, који такође представља крст. Период испитивања иконе звери јесте двоструко испитивање које најпре испитује земљу, а затим море. Земља су Сједињене Државе, а море је свет.

Испит слике звери производи удвајање знакова; где је алфа другог периода уједно и омега првог периода. 321. година била је први недељни закон пророчке историје, а у седамнаест година које идентификују време испита слике звери, 321. година је први недељни закон у Сједињеним Државама који води ка омега недељном закону времена испита слике звери у славној земљи. Ипак, 321. година је такође и први недељни закон за свет, тако да 321. година означава средину и почетка и свршетка времена испита слике звери. 313. година је почетак, а почетак је едикт, који представља праслику недељног закона. Седамнаест Неронових година идентификују период ескалирајућих недељних закона све до затварања људског времена милости.

Указ представља праслику првог закона о недељи који води ка завршетку времена милости. Помпеј је у шеснаестом стиху заузео Јуду, представљајући праслику закона о недељи, а Јулије Цезар је образовао први тријумвират; иако је то био незваничан троструки савез, историчари га ипак означавају као први. Јулије Цезар, као праслика троструког савеза закона о недељи, представљао је праслику званичног тријумвирата Августа Цезара, после којег је на крсту дошао Тиверије. Сва четворица римских владара представљају праслику закона о недељи, као што то чине и сва три корака Неронових седамнаест година.

Помпеј се поравнава са 1989; Јулије се поравнава са једанаестим стихом; Август се поравнава са петнаестим стихом, а Тиберије са шеснаестим. Извештај о Јулију у стиховима

обухвата његов поход у Египат и Клеопатру. Историја се понавља кроз Марка Антонија. Марко Антоније био је главни генерал Јулија Цезара у време када је Јулије био убијен са двадесет и три убудне ране. Двадесет и три представља закон о недељи, а Јулијева смрт од 23 ране представља царство које се завршава законом о недељи. Марко Антоније, Август Цезар и Марко Лепид тада су образовали први званични Тријумвират да освете његову смрт. Једна од тих троструких сила, Марко Антоније, требало је да понови Јулијев сусрет са Египтом и Клеопатром.

Било да је реч о Јулију или Марку Антонију, обојица су симболи Рима, а Клеопатра је била симбол Египта и Грчке. Она је представљала грчку владавину у Египту, и једно и друго су симболи аждаје, док су Јулије и Марко Антоније симболи звери. Као жена у том односу, Клеопатра је била црква, чинећи Јулија и Марка Антонија државом. Клеопатра представља жену која је двапут одвојена од својих царских римских љубавника: прво 1798. године, а затим на завршетку времена милости, када долази своме крају и никога нема да јој помогне. Њена коначна пропаст јесте у бици код Акцијума 31. године пре Христа. Победник у бици код Акцијума био је Август Цезар, те тако налазимо да је Помпеј умро у Египту, да је Јулије имао сусрет са Клеопатром у Египту, што се удвостручило у историји Марка Антонија, а потом Август Цезар окончава тај однос код Акцијума. Акцијум означава закон о недељи, јер је у бици код Акцијума уклоњена трећа препрека за Рим, и царски пагански Рим је почео да влада три стотине шездесет година, у испуњењу Данила 11:24.

Помпеј је уклонио прве две препреке, а Август трећу.

И из једнога од њих изиђе мали рог, који нарасте веома, према југу, и према истоку, и према дивној земљи. Данило 8:9.

Помпеј је 1989, прва међа од три политичке силе које савремени Рим треба да савлада док се његова смртна рана исцељује. Совјетски Савез, а затим Сједињене Државе и такође Уједињене нације у четрдесет и првом стиху једанаесте главе Данила. Ратовање папске силе је политичко и верско, и пророчки је верска сила Сједињених Држава била покорена када је остварен тајни савез Регана и папе Јована Павла II. Мета папства обухвата три политичке препреке и три верске силе. Године 1989. једна од три политичке силе била је уклоњена, а протестантизам, као сама реч која значи протестовати против Рима, такође је био уклоњен од стране председника Сједињених Држава у истој историји. Те три политичке силе су Совјетски Савез, Сједињене Државе и Уједињене нације, а верске мете су протестантизам, заједно са разним религијама аждаје, које се све сматрају спиритизмом. Три религије које воде свет ка Армагедону јесу отпаднички протестантизам, католицизам и спиритизам; а унутрашње борбе папске силе између конзервативне и либералне идеологије унутар њихове цркве, заједно са раскоlima ортодоксног католицизма, представљају верску препреку, а друге две верске препреке које католицизам треба да савлада јесу отпаднички протестантизам и спиритизам. Протестантизам је био уклоњен 1989.

Ако се унутрашње борбе католицизма, како су представљене у разним католичким пророчанствима проистеклим из порука Фатиме, одвоје од његових настојања да надвлада

верске силе изван сопствене религије, онда је његова алфа-победа над протестантизмом била Реганова тајна алијанса, а његова омега-победа била је отворена алијанса из 2025. године. Његове борбе са православним црквама такође су приказане од почетне победе 1989. године па све до коначне победе код Панијума.

Помпеј се поистовећује са 1989. годином, а његове две победе над „истоком и красном земљом“, како их Данило означава у осмом поглављу и деветом стиху, представљају духовну и политичку победу папства над бившим Совјетским Савезом, као и пратећу духовну победу над славном земљом исповеданог протестантизма. Јулије Цезар ће изгубити код Рафије, као што је изгубио и Антиох III, и као што ће изгубити и Зеленски. Јулије је предмет стихова седамнаест до деветнаест, а потом Август Цезар устаје као онај који намеће порезе. Тиберије Цезар влада у време крста, те је Тиберије недељни закон из шеснаестог стиха.

Ово доводи Августа у везу са Панијумом из петнаестог стиха, а битку код Рафије из једанаестог стиха са Јулијем. Битка код Панијума јесте трећи светски рат који почиње непосредно пре недељног закона из шеснаестог стиха, али се потом преображава у битку код Акцијума. Панијум је био копнена битка (Сједињене Државе), а Акцијум је био поморска битка (свет). Август је представљен код Панијума у низу од четири римска владара, а он је био стварни вођа код Акцијума. Код Панијума Антиох се суочио са Египтом, који је био у савезу са Римом, а код Акцијума Август се суочио са Египтом (Клеопатра) удруженим са Римом (Марко Антоније). То значи да Помпеј представља четрдесети стих све до 1989. године, а Тиберије представља недељни закон из четрдесет првог стиха. Јулије Цезар се појавио 2014. године, када је отпочео украјински рат, као што је то типолошки приказано битком код Рафије 217. године пре Христа.

Ово показује да стихови седамнаест до двадесет два почињу 1989. године и завршавају се недељним законом, те су стога историја која се подудара са „скривеном историјом“ четрдесетог стиха. Пророчка линија Макабеја такође се подудара са том истом „скривеном историјом“. Линија римских владара указује на савремени Рим, звер из Откривења шеснаест, а линија Макабеја описује славну земљу, лажног пророка из Откривења шеснаест. Линија трију битака указује на победу над царем југа, змајем из Откривења шеснаест.

Те три линије представљају три силе које воде свет ка Армагедону, и оне су у четрдесетом стиху представљене као цар југа, аждаја, цар севера, звер, а кола, коњаници и лађе јесу лажни пророк. Те три линије, од десетог до двадесет трећег стиха, представљају три силе у скривеној историји четрдесетог стиха, које нису ни више ни мање до трајна илустрација трију тема представљених у отвореној историји четрдесетог стиха.

Стих први

Стихови од један до четири идентификују „време краја“ као 1989. годину, као и осморицу председника Сједињених Америчких Држава од те почетне тачке, закључно са последњим и далеко богатијим осмим председником. У четвртом стиху тај цар постаје цар света, како је представљено Александром Великим, царем Ахавом, десет царева из Откривења

седамнаест, десет племена из Псалма осамдесет и трећег, и десет народа изложених као симбол света у самом првом кораку Божјег завета с Аврамом у Постању 15:18–21.

Стихови од првог до четвртог представљају историју од 1989. године па све до троструког савеза при недељном закону у четрдесет првом стиху, и стога се подударају са четворицом римских владара, линијом Макавеја и са три битке из стихова десет до петнаест, које заједно сачињавају скривену историју четрдесетог стиха.

Стихови пет до девет излажу пророчку линију која савршено представља историју од 538. до 1798. године и пружа историјску и пророчку логику за разумевање значаја времена краја у четрдесетом стиху. Та логика објашњава десети стих као одмазду за историју стихова пет до девет, и тиме одређује логику 1989. године. То значи да стихови један до двадесет три једанаесте главе Данила представљају пет пророчких линија које су усклађене са скривеном историјом четрдесетог стиха. Прва четири стиха говоре о Трампу, осмом председнику који је од седморице, коме је одређено да буде цар над десет царева у седмом царству седамнаесте главе Откривења.

Стихови пет до десет одређују историју која води до 1798. и даље до 1989. године, што је историја четрдесетог стиха. Стихови десет до петнаест одређују историју три посредничка рата који почињу 1989. године, при чему други почиње 2014. године; затим је 2015. године устао најбогатији председник. Тај најбогатији председник био је убијен 2020. године, а 2022. године рат код Рафије се заострио, а потом се најбогатији председник вратио 2024. године, и 2025. године и глава звери и глава иконе звери биле су инаугурисане.

Наставићемо са овим темама у следећем чланку.